Abstrakt

V 7. století př. Kr. začala v antickém Řecku vznikat filosofie a docházelo k významnému rozvoji vědy. Přestože v té době geomorfologie jako samostatná věda ještě neexistovala, začaly se objevovat první vysvětlení a popis geomorfologických procesů a tvarů. Bakalářská práce seskupuje zmínky o geomorfologických fenoménech z děl antických filosofů, přírodovědců, dějepisců a dalších autorů. Snaží se poukázat na správné poznatky a vysvětlit příčiny chybných výkladů. Fenomény, kterými se učenci zabývali nejvíce, byly zemětřesení, vulkanismus a záplavy na Nilu, ke kterým každý rok docházelo. Dále si uvědomovali, že se zemský reliéf neustále vyvíjí, a dokázali ho využít během válečných tažení, v zemědělství nebo při zakládání měst. Byli schopni kriticky hodnotit názory svých předchůdců, a přestože se tehdejší chápání určitých geomorfologických jevů lišilo od dnešních vysvětlení, antická věda je důležitým obdobím pro vývoj nejen geomorfologie, ale i vědy obecně.

Klíčová slova: geomorfologie, antika, Středomoří